

NA'AMAN

Af: Berit Skødt

Tekst: 2 Kong 5

Tema: Gud kan helbrede. At gøre som Gud siger (lydighed)

Anton:

Hej med jer, jeg hedder Anton. Er der nogen af jer, der har set Josefine, hende med det lyserøde tøj på og det sorte hår (afhængig af dukkens tøj)? Jeg ved ikke, hvor hun er, vi havde aftalt, at vi skulle lege sammen her.

Øhh, Berit, har du set Josefine?

Berit:

Nej, det har jeg godt nok ikke.

Anton:

Hvad skal jeg så gøre?

Berit:

Du kan måske synge en sang?

Anton:

Fedt, mand, spiller du så guitar (eller et andet instrument eller evt. bare nynner) til?

Berit:

Ja, det kan jeg da godt, hvad skal det være for en sang?

Anton:

Det skal være den med girafferne, så kan det være, alle børnene kan synge med.

Berit:

Nu er det jo ikke sikkert, at de kender den.

Anton:

Selvfølgelig gør de det! (Henvendt til børnene). Kender I "Hjulene på bussen"?

Børn:

... Joh!

Anton:

Se selv, du spiller bare (der synges – evt. bare et par vers):

- Hjulene på bussen drejer rundt, rundt, rundt...
- Dørene i bussen siger: Åben og lukke, åben og lukke...
- Damerne i bussen siger: Snakke, snakke, snakke...
- Elefanterne i bussen siger: Flyt dig lidt, flyt dig lidt...'
- Girafferne i bussen siger: Av mit hoved, av mit hoved...

Fedt mand, hvor var I gode til at synge. Nå, mon Josefine er kommet nu?

Berit forsvinder, Josefine kommer frem.

Josefine:

Ja, det er jeg.

Anton:

Hvad lavede du?

Josefine:

Jeg var faktisk lige på toilettet. Sang I den med elefanterne og girafferne?

Anton:

Ja, det gjorde vi, og børnene var vildt gode.

Josefine:

Ja, det kunne jeg godt høre. Vi må ikke håbe, at der er nogen, der har fået ondt i hovedet ligesom girafferne i sangen.

Anton:

Nej, det håber jeg heller ikke, jeg har prøvet at have ondt i hovedet.

Josefine:

Det har jeg da også, det er ikke rart.

Anton:

Jeg har også prøvet at kaste op, det var slet ikke rart - ud over det hele i sengen, så min mor skulle til at skifte dyne og lagen og det hele.

Josefine:

Ad, hvor ulækkert! Hvorfor kastede du ikke op i toilettet?

Anton:

Fordi jeg ikke kunne nå derud.

Josefine:

Nåh. For resten, jeg kender en historie fra Bibelen, hvor en mand var meget syg.

Anton:

Kastede han op?

Josefine:

Nej, han var bare så syg så syg. (Spørger børnene). Er der nogen af jer, der har prøvet at være syge? (Børnene får mulighed for at svare).

Anton:

Det var mange... (svar der passer til børnenes). Men hvem var ham manden, du snakkede om før?

Josefine:

Han hed Na´aman.

Anton:

Nååh, KAGEMAND – er det noget med fødselsdag? Hurra...!!

Josefine:

Nej, ikke KAGEMAND, men Na´aman. Han var general og boede i et andet land end Danmark.

Anton:

Ej, general, det vil jeg gerne være, er det ikke sådan en, der bestemmer?

Josefine:

Joh!

Anton:

Nu vil jeg prøve at bestemme. Alle skal ryste på hovedet, alle skal nikke... (Giv tid til at børnene kan reagere). Hå, de gør det alle sammen! (evt: Alle skal klappe). Sejt at være general og kunne bestemme. Alle skal hoppe på tungen...!

Josefine:

Anton, det kan man jo ikke.

Anton:

Det ved jeg godt. Men hvad skete der mere med generalen?

Josefine:

Joh, altså generalen var syg, han var så syg, at der ikke var nogen, der kunne hjælpe ham. Han havde store knopper på hele kroppen, så han var rigtig ked af det.

Anton:

Hvad gjorde han så?

Josefine:

Joh, hans tjenestepige sagde, at han kunne rejse hjem til hendes land og spørge en mand, der hed Elisa, om han kunne hjælpe ham. Elisa kendte nemlig Gud, og Gud han kan gøre folk raske. Så Elisa kunne jo spørge Gud, om generalen måtte blive rask.

Anton:

Det var da en supergod ide, rejste han så?

Josefine:

Ja.

Anton:

Skulle vi ikke lege, at jeg var generalen, og så tog jeg på rejse... Lige et øjeblik! Jeg tager lige en hat på. (Synger) Jeg rejser, jeg rejser, jeg rejser, hen til en mand, der måske kan hjælpe mig, fordi jeg er syg. Hey, Josefine skulle vi så ikke sige, at du var Elisa?

Josefine:

Nej, jeg tror, det er bedre, hvis jeg er Elisass tjener, så tager jeg også lige en hat på. (Synger – vilkårlig melodi). Jeg er tjener for en mand, der kender Gud. Kom hen til mig, general...

Anton:

Halløj, jeg er en general. Jeg skal besøge Elisa, ham der kender Gud. Bor han her?

Josefine:

Ja, det gør han, hvad vil du?

Anton:

Jeg skal møde ham, for jeg vil gerne være rask.

Josefine:

Lige et øjeblik, jeg spørger ham lige. (Går ud til siden af teatret, og lader som om hun spørger Elisa om noget). Øj, han siger, at du skal bade dig henne i søen 7 gange, så skal du blive rask... Og nu tager jeg lige min hat af, for så er jeg Josefine igen.

Anton:

Altså, Josefine, mødte jeg/generalen slet ikke ham, Elisa? Mødte jeg kun tjeneren, det var da mærkeligt.

Josefine:

Ja, det syntes generalen også - så han var på vej hjem igen. Han var faktisk sur på Elisa over, at han ikke ville møde ham, men så sagde hans egen tjener, at han kunne da prøve at bade sig 7 gange og se, om det virkede.

Anton:

Det er altså ikke sjovt at bade sig, det gider jeg ikke, det var sikkert også koldt! Kunne han ikke bade derhjemme?

Josefine:

Joh, det kunne han, det var også lige før, at generalen ikke gad, men så gjorde han det alligevel. Han tog hen i søen... Jeg henter lige noget vand, så kan jeg gøre dig våd (henter en flaske vand).

Anton:

Ej, jeg gider ikke være våd! Men hvad skal jeg så nu?

Josefine:

Du skal bade dig 7 gange. Hvis du dukker dig 7 gange, så tæller jeg.

Anton:

Jeg kan da godt selv tælle til 7, jeg kan faktisk tælle til en trilliard.

Josefine:

Det er der altså ikke noget, der hedder. Generalen badede lige præcis 7 gange. (Henvendt til børnene). Kom nu, så tæller vi alle sammen med, også alle jer.

Anton:

Jamen jeg vil altså ikke være rigtig våd. Er vandet koldt? Jeg kan ikke li' koldt vand.

Josefine:

Kom nu! Nu leger vi, at du bader dig i søen. Du bliver ikke våd. Så tæller vi alle sammen - NU: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7.

Anton:

Hvad skete der så?

Josefine:

Ved du hvad, han blev helt rask! Alle hans knopper forsvandt. Han forstod det ikke, så han skyndte sig tilbage til Elisa og sagde tak. Men Elisa sagde, at det slet ikke var ham, han skulle takke, det var nemlig Gud, der havde gjort ham rask.

Anton:

Nu tager jeg lige hatten af igen. Så er jeg ikke generalen mere. Blev han helt rask?

Josefine:

Ja, er det ikke bare sejt, at Gud kan det?

Anton:

Joh, hvordan kunne han egentlig det?

Josefine:

Det kan han, fordi han er Gud. Han kan tusind trillioner ting. Han kan også få det til at være solskinsvej og regnvej. Han bestemmer nemlig også over vejret.

Anton:

Fedt! Ej, skal vi ikke synge sangen om tordenvej og regnvej? Jeg er sikker på, at alle kender den.

Josefine:

God idé! Det er den om mariehønen, du mener, ikk'?

Anton:

Joh. (Henvendt til børnene). Kender I den?

Josefine:

Så synger vi "Mariehønen evigglad".

Anton og Josefine:

Farvel og tak for i dag.

NA'AMAN

Af: Lina Laugesen

Tekst: 2 Kong kap. 5,1-19

Tema: Gud kan helbrede, og han kan bruge os. Gud skal have æren.

Rekvisitter

- Dukketeater med handskedukker (se nedenfor).
- Mønter eller en lille "pengepose"
- "Spedalskhedstøj" – fx noget med store plamager på af vat
- Tyl eller blåt stof (til Jordanfloden)

Medvirkende eller dukker

- Na'aman (både som dukke og som person uden for dukketeatret)
- Na'amans tjenestepige (Miriam)
- Na'amans tjener (Nadab)
- Elisa
- Gehazi (Elisas tjener)

Na'aman står uden for dukketeatret som almindelig person klædt ud som Na'aman.

Na'aman:

Goddag! Jeg hedder Na'aman. I må ikke blive forskrækkede over mit udseende. Det er, fordi jeg er syg. Jeg lider af spedalskhed. Måske nogen af jer har hørt om sygdommen før? Det er en sygdom, der gør, at jeg mister følsomheden i noget af kroppen – fx kan jeg ikke mærke, hvis jeg træder på en skarp sten. Hvis jeg ikke bliver hjulpet, kan det ende med, at jeg bliver blind eller mister mine ben eller fingre. Det smitter også. Jeg er så ked af, at det har ramt mig.

Jeg er general. Jeg er leder af hæren, så jeg bestemmer over alle soldaterne. Jeg bor i et land, der hedder Syrien, sammen med min kone.

Tjenestepige kommer frem inde i dukketeatret, og Na'aman går over i den ene side af dukketeatret.

Tjenestepige:

Hej med jer, jeg hedder Miriam, jeg arbejder hos Na'aman og hans kone.

Jeg kommer fra Israel. Det er så synd for Na'aman, han er spedalsk. Hm, måske kender jeg én, der kan hjælpe ham.

(Kalder på Na'aman).

Na'aman, der er noget jeg må fortælle dig. Hjemme i Israel har vi en profet, som hedder Elisa. Han er en mand, som Gud taler til på en særlig måde. Jeg er sikker på, at han kan helbrede dig for din spedalskhed.

Na'aman:

Er det sandt, Miriam? Skynd dig at pakke. Min tjener

Nadab og jeg rejser til Israel for at besøge Elisa med det samme.

Na'aman og hans tjener Nadab tager af sted. De kommer til Elisas hus og banker på. Gehazi åbner, han har fået en besked fra Elisa, som han skal videregive til Na'aman.

Gehazi:

Goddag! Jeg har en besked til Na'aman fra profeten Elisa: Du skal bade dig 7 gange i Jordanfloden, så bliver du rask.

Na'aman: (Vredt).

Hvad er det for en besked? Jeg har da badet i Jordanfloden masser af gange, uden der skete noget. Hvorfor skulle jeg så pludselig blive rask, hvis jeg gør det igen?

Nadab:

Na'aman, hvis Elisa havde sagt, at du skulle gøre noget, der var svært, ville du så ikke have gjort det? Hvorfor går du så bare ikke ned og bader? Det er da nemt!

Na'aman:

Du har ret, hvor har jeg været dum. Lad os ta' ned til Jordanfloden.

De går ud. Der lægges noget blåt tyl over kanten af teatret, som er Jordan floden. De kommer ind.

Na'aman:

Så er vi her. Jeg bader 7 gange. (Na'aman bader sig 1,2,3,4,5,6,7 gange, spedalskheden forsvinder. Han hopper og springer af glæde).

Jubii, jeg er rask – kan det virkelig passe!? Jeg er den lykkeligste mand i verden. Se mine hænder og mine fødder, der er ingen hvide pletter nogen steder. Jeg er blevet helbredt!!! Vi må skynde os tilbage til Elisa og takke ham.

Nadab:

Du er rask, Na'aman, du er rask!

Na'aman:

Lad os rejse tilbage til Elisa for at sige tak og betale ham.

De går ud. Vandet fjernes. De kommer ind igen og banker på ved Elisas hus. Elisa åbner.

Na'aman: (Bukker dybt).

Værsgo', Elisa! Jeg har taget sølv og guld med til dig. (Rækker posen med mønter frem). Det er som tak for, at jeg er blevet rask.

Elisa: (Ryster på hovedet).

Jeg vil ikke have noget. For det er ikke mig, som har gjort dig rask. Det har Gud gjort! Derfor må du takke ham.

Na'aman:

Nu ved jeg, at der kun er én Gud på hele jorden, og han har hjulpet mig. Så vil jeg takke ham, fordi han helbredte mig.

Kom, Nadab, vi rejser hjemad...

De tager afsted.

Slutningen af kapitlet (v. 20-27) kan evt. fortælles

NA'AMANS TJENESTEPIGE

id: M399

Tekst: 2 Kong 5, 1-14

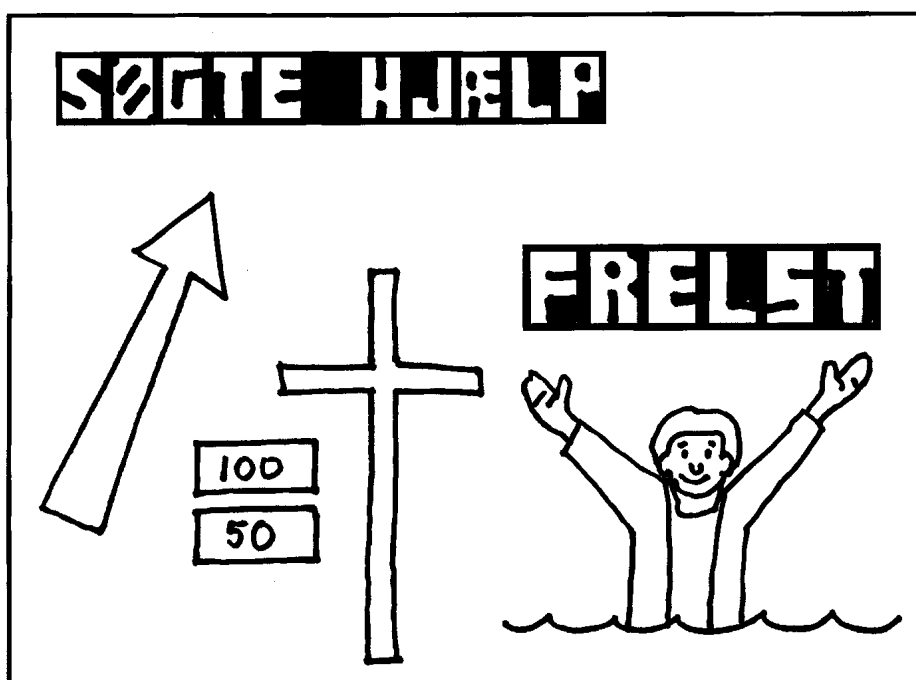
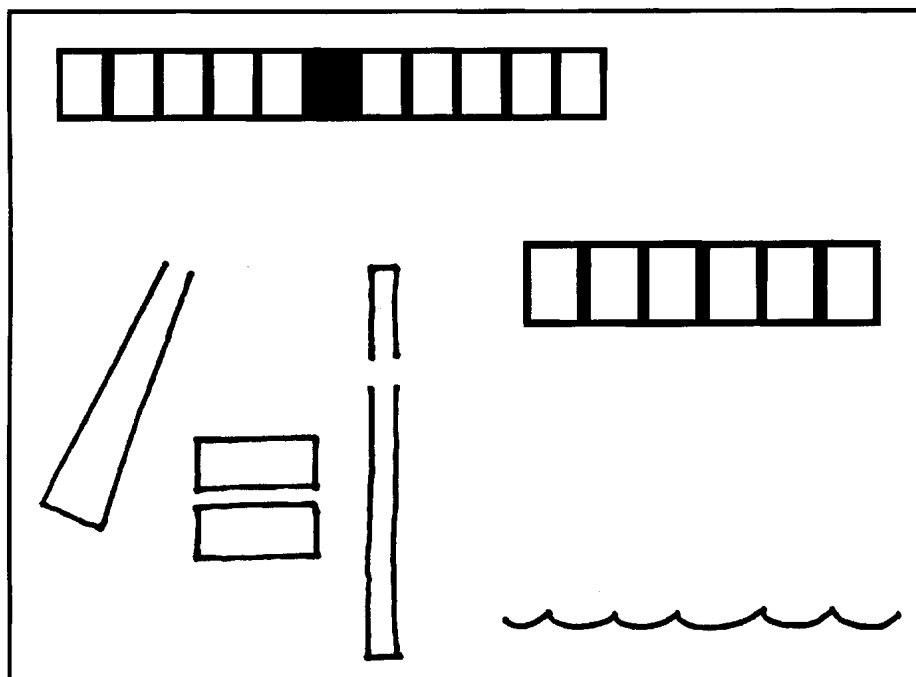
Brug en tale/flipover/tale-male-bræt eller lignende med tilhørende farver. På en flipover bruger man en hel side pr. billede. Et tale-male-bræt eller en tavle inddeler man i fire felter og maler historien.

1. billede: Fortæl om Na'aman som soldat. Han stoledes kun på to ting: våben (tegn et spyd) og penge (tegn penge).

2. billede: Fortæl om Na'amans tjenestepige, som ved, hvor han kan få hjælp. Na'aman søger hjælp. Skriv: "Søgte hjælp," (mens du fortæller). Fortæl, at Na'aman drog til Elisa og gjorde, som han sagde.

3. billede: Tegn Na'aman i vandet, og fortæl, at han badede sig 7 gange i Jordan. Skriv: "Frelst", mens du fortæller om Na'aman, da han kom helt op af Jordanfloden den syvende gang.

4. billede: Fortæl børnene, at Na'aman fra den dag stoledes på Gud (tegn kors).

NA'AMANS TJENESTEPIGE

id: M399

"Levende fortællinger" – er en opdigtet fortælling, hvor man møder biblens personer "live" og ser den bibelske beretning ud fra en af hovedpersonernes synsvinkel. Klæd dig ud og vær den person, som her er beskrevet. Læs den noterede bibeltekst, som en del af din egen forberedelse. Der er til sidst beskrevet aktiviteter til løb, aktivitetsdag, træf osv. til forskellige målgrupper.

Tekst: 2 Konge 5,1-14

"Rebekka" fortæller:

"Hej med jer! Jeg hedder Rebekka, jeg kommer fra Israel, men er blevet bortført til et andet land. Her er jeg blevet tjenestepige for en sød familie. Jeg savner min rigtige familie, men jeg har det godt nok her. Min frue er sød ved mig, og det er hendes mand også. Nu vil jeg fortælle jer om dengang, jeg fik lov til at bringe en god besked videre. Det var helt fantastisk, at jeg kunne bruges. Nu skal I høre, hvad der skete:

Min herre Na'aman blev frygtelig syg, han var blevet spedalsk. Min frue var helt ude af den, og vidste ikke, hvad hun skulle gøre. Hun græd og græd, og jeg kunne ikke trøste hende. En dag sagde jeg til hende, at jeg ville ønske, at vi boede i Israel, for der var der en profet, der kunne få Gud til at gøre syge raske. Min frue blev meget overrasket over det, jeg fortalte, hun anede håb. "Fortæl mere, fortæl mere" sagde hun. Men jeg kunne ikke fortælle mere. Hun gik straks ind til Na'aman og fortalte ham det, jeg havde sagt. Han kom ud til mig, kiggede mig dybt i øjnene og sagde: "Tror du, der er håb for mig." Jeg svarede JA. Nu gik det stærkt, Na'aman gik til sin konge, og han fik lov til at rejse til mit land. Han rejste med en masse guld og sølv. Der mødte han Elisa, ham profeten. Eller man kan sige, han mødte hans tjener, for af en eller anden mærkelig grund vidste Elisa godt, at Na'aman var på vej, det må være Gud, der har sagt det til ham. Elisa sendte sin tjener ud og bad Na'aman bade sig i Jordanfloden 7 gange. Først syntes Na'aman, at det var meget mærkeligt, da han jo sagtens kunne bade her, hvor vi bor, men heldigvis fik hans tjener ham til at bade, og ved I så hvad? Han blev rask. Der var håb for ham, han kom hjem og svingede mig rundt i hele huset og sagde til mig, at han var så glad for, at jeg havde fortalt om profeten. Tænk, lille mig måtte bringe et så stort budskab og gøre min herre glad. Jeg er bare så lykkelig. Ja, det er hele familien nu.

Pointe: Gud bruger os, og vi må fortælle alle om Guds magt.

Ideer til udklædning: Et farvet lagen eller et forklæde.

Ideer til rekvisitter: En kost.

